

Til § 10.

12) I Paragrafens 3die Stykke § 1 bør, efter hvad tidligere er udviklet, istedet for: „en af de nedenfor i § 11 nævnte Lønningslove“ sættes: „en ny Lønningslov“ og i § 2 for: „Love“ sættes „Lov“.

13) Udvalget er enigt i, at det vilde være særdeles ønskeligt, om denne Rigsdag, inden den gaar fra hinanden, kunde faae vedtaget Bestemmelser, sigtende til efterhaanden at formindske den Staten paahvilende tunge Pensioner. Udvalget har drøftet flere hertil sigtende Forslag, og efter gjentagne Overveielser har Udvalgets Flertal, nemlig medunder tegnede B. Christensen, Jønger, A. C. Hansen, Holm, Høgsbro, Mørk, H. C. Nyholm, C. Petersen og Schjørring, forenet sig om at anbefale Thinget at vedtage det under Lovforslagets 1ste Behandling udviklede Forslag om at paalægge Embedsmændene ved aarlige Afdrag i deres Gager, for hvilke der tegnes Livrenter, opsatte i ubestemt Tid, at yde et Bidrag til deres Pensioner. Denne Tanke have vi udviklet videre, navnlig i Retningen af, at tilsvarende Regler ogsaa kunne gives for Bestillingsmænd, og vi have stræbt at formulere den igennem visse Tillægsparagrafer til det foreliggende Lovudkast.

Det Forslag, som Udvalgets Flertal saaledes har fremsat, tilsigter ikke at fremkalde nogen Forandring i de bestaaende Pensioner, men kun at paalægge Embedsmændene fremtidig selv at yde et Bidrag til deres Pensioner, ligesom de hidtil have gjort til Pensioneringen af deres Enker. Ei heller gaar Forslaget ud paa at paalægge nogen Mand, som nu er i Embede, at afstaae Noget af de pensionsberettigede Indtægter, hvoraf han allerede er i Besiddelse, men kun at fordrø Bidraget af dem, som her efter bestilles i et pensionsberettiget Embede, og af de nu Ansatte for den Indtægtsforøgelse, som de herefter maatte opnaae. Paa den anden Side indskrænker Forslaget sig ikke til de Embedsmænd, for hvilke der gives nye Lønningslove, men omfatter alle Statsembedsmænd, ogsaa dem, for hvilke der endnu ikke har været

givet nogen Lønningslov, og dem, der lønnes med visse Indtægter, navnlig ogsaa Præsterne, for hvis Vedkommende det forbereder en særdeles ønskelig Forandring i den hidtilværende Pensioneringsmaade og dels befrier Præstefaldene for Storfstedelen af den dem hidtil paahvilende, høist ulige fordelte Pensioner, dels befrier Statskassen saavel for de Pensioner til Geistlige, der efter de nu gjældende Regler have kunnet paalægges den, som for Storfstedelen af den Pensioner, der vil staae i Udsigt, naar Præsterne engang sættes paa fast Gage.

Flertallet har troet, at det foreslaaede System var det lempeligste, hvorved man kunde fyldestgjøre den Fordring, at tilvejebringe en Besparelse for Statskassen igennem en Formindskelse af de Summer, som aarlig medgaae til Embedsmændenes Lønning og Pensionering, uden at den for den enkelte Embedsmand bestemte Løn formindskedes saa meget, at Statskassen derved vilde komme til at lide. I det Afdragene kun ville indtræde efterhaanden, som nye Embedsmænd ansættes, og de ældre oprykke paa højere Gage, vil den indtrædende Affortning neppe blive følelig og ikke give Anledning til større Bøvær, end hidtil har været forbundet med Embedsmændenes Forpligtelse til at sikkre deres Enker Overlevelsesrenter, naagtet denne Forpligtelse i og for sig er tungere end den, som ved den foreslaaede Foranstaltning vil blive Embedsmændene paalagt.

Den foreslaaede Foranstaltning har derhos den Fordel, at Embedsmændene ved den søres nærmere imod de Vilkaar, hvorunder den Del af det danske Folk lever, som ikke har saa store Indtægter, at den kan samle sig Formue. Disse Vilkaar ere af den Art, at det nu maa ansees for at være enhver forsynligt Mand's Pligt, naar han ikke fortjener saa meget, at han kan samle sig en Formue, ved Hjælp af sine Sparepenge at skaffe sig en Alderdomsforørgelse, og medens Embedsmændene vel i det Hele ere lønede saaledes, at de ikke i deres Embedstid kunne samle sig Formue, er deres Lønning dog heller ikke saa knap, at man jo kan forlange af dem, at de aarlig affee en ringe Del af deres Løn til